ΕΤΟΣ ΚΣΤ'.
ΑΡΙΘ.— 22

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 2 ΙΟΥΝΙΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ
Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ... 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ.. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ..... 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
† Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμμ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀγῶνες ἀνωφελεῖς — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά - Ὀρθόδοξαι ἐν Μικρασίᾳ παροικίαι — Βουλγαρικὴ μυθολογία — Ἐπιστολαὶ ἐξ ἐπαρχιῶν — Ζαχαρία φὸν Λίγγενταλ' Ἱστορία τοῦ ἑλληνορωμαϊκοῦ δικαίου — Ροβέρτος Σάλγερος Ἰησουίτης — Δικαστικαὶ ἀγγελίαι.

ΑΓΩΝΕΣ ΑΝΩΦΕΛΕΙΣ

Ἐκθέσεις ἐπίσημοι καὶ ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαί, Βίβλοι Πράσιναι καὶ Ἐρυθραὶ καὶ Κυαναῖ εἰσμελαίνας μεταβεβλημέναι, ἄρθρα καὶ ἀλληλογραφίαι ἐφημερίδων, ἀναγράφουσι γεγονότα λυπηρὰ ἐν Ἠπείρῳ, καὶ Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ, στίγμα προσάπτοντα εἰς τὸν λεγόμενον πολιτισμὸν, ἐφ' ᾧ σεμνύνονται οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι, ὧν ἀποβράσματα κατέρχονται ἐκ μερῶν βορείων ἐπὶ τῶν μέχρι πρὸ τετραετίας ἠρεμούντων ὀρθοδόξων καὶ τὴν προαγωγὴν καὶ εὐεστὼ τῶν κατ' ἰδίαν καὶ τῶν κοινῶν αὐτῶν πραγμάτων ἐπιδιωκόντων. Ἀγὼν ἐξοντώσεως κροτεῖται κατὰ τῶν πιστῶς τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ προσκειμένων, ἐνῷ δὲ τῶν δολοφόνων ὁρδαὶ αἱμοδιψεῖς ἀφαιροῦσι τὴν ζωὴν, ὑπὲρ ἧς ἡ κραταιὰ ἡμῶν Αὐτοκρατορία μεριμνᾷ, προπαγάνδαι διατιθεῖσαι χρῆμα ἱερὸν, πηγάζον ἐξ ἀφιερωμάτων εἰς ἱερὰ σκηνώματα ὑπὸ ἑλλήνων ὀρθοδόξων διεπόμενα καὶ συντηρούμενα, ζητοῦσι νὰ συμπληρώσωσι τὸ ἐπιδιωκόμενον τῆς ἐξοντώσεως ἔργον· καὶ ἄρθρα ἐφημερίδων ἀδρῶς ἀμειβομένων, καὶ διατριβαὶ ἐν φυλλαδίοις ἀχρείοις, καὶ διαλέξεις δημόσιαι ἐν συλλόγοις καὶ ὑπαίθροις συλλαλητηρίοις ζητοῦσι μὲν νὰ παραστήσωσιν ἀνύπαρκτα δίκαια ὡς ἐπιβληθῆναι δυνάμενα, καταχέουσι δ' ἀφειδῶς ὕβρεις καὶ λοιδορίας ἐναντίον τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τῆς αὐτῇ πιστῆς ἀπ' αἰώνων ἡμετέρας ἐθνικότητος· καὶ πάντα τὰ στοιχεῖα ταῦτα τὰ ζητοῦντα τὴν ἀποσύνθεσιν, τὴν ἀδυνάτισιν, τὴν καταστροφὴν τοῦ θεοφυτεύτου κέντρου τῆς ὀρθοδοξίας ἀγνοοῦσι βεβαίως ὅτι πρὸς κέντρα λακτίζουσιν.

Ἂν ὑπάρχωσιν ἀργυρώνητοι γραφεῖς ἐφημερίδων ἐπαινοῦντες τοὺς ἐπινοοῦντας τὸν λυσσώδη κατὰ τῆς ὀρθοδοξίας πόλεμον, ὑπάρχουσιν οἱ τὰς κακούργους ἐνεργείας καὶ τὰ φληναφήματα ἀπαθῶς κρίνοντες καὶ τὰς ἐκ πάθους ἀσυγγνώστου λοιδορίας τῶν προπαγανδιστῶν ἀποδοκιμάζοντες. Τὰ

ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΜΕΛΙΤΩΝΟΣ
ΜΕΛΙΚΟΒΑ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΜΕΛΙΤΩΝΟΣ
ΜΕΛΙΚΟΒΑ

πρὸ μηνὸς ἐν τῷ περιπτέρῳ *Schoenbrunn-Restaurant-Tivoli* τῷ ἐν Βιέννῃ γενόμενα, ὁπότε ῥήτωρ ἀνάγωγος, ζητῶν ν' ἀναιρέσῃ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ὁμογενοῦς κ. Κλ. Νικολαΐδου, ἐπίστευσεν ὅτι τὸ κατὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸ ἱεραρχίας ἀχρεῖον ὑβρεολόγιον ἀποτελεῖ ἀναίρεσιν ἐπιστημονικὴν τῶν ἐν ὀνόματι τῆς ἐπιστήμης εὐσχήμως, ὡς ἔδει, λεχθέντων, ἀποδεικνύουσιν οἵας πρέπει νὰ τύχωσιν ὑποδοχῆς αἱ ρουμανικαὶ ἐωλοκρασίαι. Πρὸς τὰς ρουμανικὰς τοῦ δῆθεν καθηγητοῦ κακολογίας ἐναντίον τῆς καθ' ἡμᾶς ἱεραρχίας, παριστανομένης κακούργου καὶ συμμάχου ληστῶν, ἐδόθη ἡ πρέπουσα ἀπάντησις ἐκ μέρους τῆς σεμνῆς ὁμηγύρεως, ἣν ἐτίμα, ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος τῆς Βιέννης. Ἔκ τε τῶν ἐφημερίδων καὶ ἀπὸ γράμματος εὐπαιδεύτων ὁμογενῶν ἐμάθομεν ὅτι καὶ ὁ προεδρεύων τῆς ὁμηγύρεως ἐξέφρασε τὴν ἀποδοκιμασίαν αὐτοῦ διὰ τὰς ὕβρεις καὶ μετὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ συναθροίσματος (οὗ τὴν σεμνότητα ἐβεβήλωσαν αἱ ἐρεσχελίαι τοῦ δῆθεν καθηγητοῦ) καὶ τῶν παρισταμένων οἱ σημαίνοντες. Εἰς τοιαῦτα συμπεράσματα ἦν ἀδύνατον νὰ ὁδηγήσῃ ἡ διάλεξις τοῦ κ. Κλεάνθους Νικολαΐδου, καὶ τοῦτο οἱ καθηγηταὶ τῆς Ὑβρεολογίας ρωμοῦνοι ἀναγκασθήσονται νὰ ὁμολογήσωσιν. Ἡμεῖς δὲ σὺν αὐτοῖς ὁμολογοῦμεν ὅτι πάντα τὰ ρουμανικὰ ἐπιχειρήματα τῆς αὐτῆς ὑποδοχῆς θέλουσι τύχει, καθὸ πάσης ὑποστάσεως ἐστερημένα.

Πῶς σκέπτονται, πῶς γράφουσιν οἱ λεγόμενοι ρουμᾶνοι λογιώτατοι, μαρτυρεῖ τὸ νέον φυλλάδιον τοῦ παπᾶ Κορνηλίου Σαμπρεάνου, πιθανῶς αὐτοῦ τοῦ συλληφθέντος ἐν Ἀθήναις ρουμάνου καὶ ἴσως ἀπελαθέντος ἄχρι σήμερον ἕνεκα ραδιουργιῶν ἀνοικείων τῷ ἐπαγγέλματι καλογήρου ὀρθοδόξου καὶ δῆθεν ἀγιορείτου. Ὅταν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ὁσιώτατος παπᾶς ζητεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὰ προνόμια τῶν ἐν Μακεδονίᾳ δῆθεν ρουμάνων εἰσὶν ἀρχαιότερα τῶν προνομίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ συγχέῃ λαμπρῶς ἄρθρα συνθηκῶν καὶ παραχωρήσεις διὰ συνθηκῶν γενομένας ὑπὸ τοῦ σουλτάνου Βαϊαζὴδ τοῖς ἐν Βλαχίᾳ καὶ Μολδαυίᾳ κατεσκηνωμένοις λαοῖς, ὅταν ἐκ τούτων ἐξάγῃ συμπέρασμα ὅτι δικαιοῦται ὁ βλάχος καὶ ὁ μολδαυὸς νὰ δοξολογῇ τὸν ἀνεχόμενον τὰς κακουργίας αὐτοῦ Θεὸν ἐν τῇ ἰδίᾳ γλώσσῃ, πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τούτων πῶς αἱ προπαγάνδαι ζητοῦσι νὰ φωτίσωσιν ἐσκοτισμένους, τυφλοὶ τυφλοὺς ὁδηγοῦντες ἵν' ἀμφότεροι ἐμπέσωσιν εἰς βόθυνον.

Καὶ οἱ μὲν παπᾶδες καὶ οἱ δῆθεν καθηγηταὶ γράφουσι καὶ φλυαροῦσιν, ἀδολεσχοῦσι καὶ ὑβρίζουσιν· ἀναρριπίζουσι, δυστυχῶς, πάθη μισάδελφα ὀρθοδόξων, ἅτινα καὶ νὰ προλαμβάνωσιν εἶχον καθῆκον οἱ κληρικοί, καὶ νὰ μετριάζωσιν οἱ λαϊκοί. Τὸ λυπηρὸν εἰς τὸν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀγῶνα τοῦτόν ἐστιν ὅτι αὐτὴ ἡ ρουμανικὴ κυβέρνησις ἀνέχεται καὶ ἀναγνωρίζει τὴν μισάδελφον πολιτείαν τῶν προπαγανδῶν καὶ ὁμολογεῖ, δυστυχῶς, ὅτι οὔτε τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ Ρουμανίᾳ ἀπειλοῦντας τὴν ζωὴν τῶν ἑλλήνων δικαιοῦται νὰ ἐπιπλήξῃ. Κυβέρνησις ἀνεχομένη τοιαύτην ἡμιβάρβαρον τοῦ λαοῦ τοῦ ὑπ' αὐτὴν κατάστασιν, μόλις ἐπιπλήττουσα τοὺς ἐν τοῖς ναοῖς βανδαλικῶς τὴν θείαν λατρείαν διακόπτοντας, ἐπιτρέπουσα καὶ αὐτὴν τὴν μετὰ σχισματικῶν συνεννόησιν τῶν ὀρθοδόξων ρουμάνων ὅπως τιμωρήσῃ τοὺς τῇ ὀρθοδόξῳ Μ. Ἐκκλησίᾳ προσκειμένους, δείκνυσιν ἑαυτὴν ἥκιστα συνετὴν ὁμάδα κυβερνητῶν, ἀγνοούντων τοὺς τόπους καὶ τοὺς λαούς, ἔνθα στέλλουσι τοὺς ἀποστόλους κούφων καὶ κακούργων ἰδεῶν πρὸς δημιουργιαν ἐθνοτήτων ἀνυπάρκτων.

Ἡ Μ. Ἐκκλησία στοιχοῦσα τῷ παραδείγματι τῶν πρὸ αὐτῆς, ἀπαρεγκλίτως ἀκολουθοῦσα τῇ διδασκαλίᾳ τῶν πατέρων, καὶ τὸ ἐπιφανὲς αὐτῆς συνεχίζουσα παρελθὸν, ἡ γινώσκουσα ὅτι αἱ ἀρχαὶ τοῦ σκότους πᾶν κακοῦργον, πᾶν ἐπίβουλον μέσον μετῆλθον κατ' αὐτῆς, ἡ γινώσκουσα καὶ ἰδοῦσα παρομοίας καταδρομὰς, καὶ ρομφαίας ἡτοιμασμένας καὶ ξίφη κατ' αὐτῆς ἠκονημένα, εἶδεν οὐ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἑτέραν κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν ἡγεμόνα Κούζαν ἐπηρεάζουσαν τὴν ἱερὰν τῆς Ἐκκλησίας διδασκαλίαν καὶ τὸ ἀπ' αἰώνων καθεστώς. Εἶχε τότε συμφρονοῦντα τὸν ἀείμνηστον Νήφωνα τὸν Οὐγγροβλαχίας, οὗ τῆς ἀρετῆς εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν καὶ νῦν μιμητάς. Καὶ πιεζομένη τότε καὶ πάσχουσα ὑπέμνησεν οἱονεὶ προφητικῶς τοῖς ἀσεβέσιν ὅπερ καὶ νῦν δύναται νὰ ἐπαναλάβῃ, τὸ τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου, ὅτι «οὐδεὶς κατὰ τῶν Εὐαγγελίων, οὐδεὶς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας χωρὶς κινδύνου ἐποίησε».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Κανονικαὶ ψῆφοι. — Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ, 27 λήξαντος, ἡ ἱερὰ Σύνοδος σκεψαμένη περὶ πληρώσεως τῆς χηρευσάσης μητροπόλεως Μεσημβρίας, ἐκ τῶν τριῶν τεθέντων ὑποψηφίων τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Λιτίτσης κ. Νικηφόρου καὶ τῶν θεοφιλ. ἐπισκόπων Εἰρηνουπόλεως κ. Ἀρσενίου καὶ Τρωάδος κ. Τιμοθέου, ἀνέδειξε ψήφοις κανονικαῖς μητροπολίτην Μεσημβρίας τὸν τελευταῖον, παίδευμα τυγχάνοντα τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς καὶ δοκίμως ὑπηρετήσαντα παρὰ ταῖς ἱεραῖς μητροπόλεσι Ρόδου καὶ Κυζίκου. Ὁ πανιερ. μητροπολίτης Μεσημβρίας κ. Τιμόθεος παραστὰς ἐπὶ Συνόδου τῇ τρίτῃ νὺ χαρίστησε τῇ Ἐκκλησίᾳ, κατελθόντων δὲ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ἐποιήσατο καὶ τὴν νενομισμένην εὐχαριστίαν. — Χθὲς ἡ ἱερὰ Σύνοδος, ἀποδεξαμένη ἤδη τὴν παραίτησιν τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Σωφρονίου, ἀνέδειξε μητροπολίτην Ἰωαννίνων τὸν ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτην Πισιδίας κ. Γεράσιμον, προκρίνασα τῶν λοιπῶν δύο συνυποψήφων, ἤτοι τῶν πανιερ. μητροπολιτῶν Ἰκονίου κ. Ἀθανασίου καὶ Σερρῶν κ. Γρηγορίου. Ὁ νέος μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Γεράσιμος συμπληρώσας τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν Χάλκῃ τῷ 1879 καὶ σπουδάσας ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τετραετίαν τὰ νομικά, ὑπηρετήσας δ' ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὡς γραμματεὺς τοῦ Ἐκκλησιαστ. δικαστηρίου ἐπὶ ἑπταετίαν, ἐποίμανεν ἀπὸ τοῦ 1892—1893 τὴν ἐπαρχίαν Σερβίων καὶ Κοζάνης, ἔκτοτε δὲ ἐπὶ δεκατρία σχεδὸν ἔτη τὴν τῆς Πισιδίας, ἀναμνήσεις ἐν ἀμφοτέραις λιπὼν τῆς συνετῆς ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαίων ἐργασίας αὐτοῦ καὶ τεκμήρια παρασχὼν ἀκεραιότητος χαρακτῆρος.

Εὐσεβὴς δωρεά.—Οἱ ἐν Βλαδιβοστὸκ διαμένοντες ὁμογενεῖς κκ. Δημ. καὶ Ἀλέξ. Σ. Γιαγτζόγλους ἀπέστειλαν τῇ Α. Θ. Π. 200 χρυσᾶ φράγκα ὑπὲρ τοῦ εὐκτηρίου τῶν πατριαρχικῶν κελλίων, ὅπως ἐν αὐτῷ μνημονεύωνται τὰ ὀνόματα τῶν εὐσεβῶν αὐτῶν γονέων.

Μοναστηριακὴ Ἐπιτροπή. — Τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ συνῆλθε μετὰ μεσημβρίαν ἡ Μοναστηριακὴ Ἐπιτροπή, προεδρεύοντος τοῦ σεβ. προέδρου αὐτῆς μητροπολίτου Κολωνίας. Ἐν ταύτῃ τῇ συνεδρίᾳ ἐπελήφθη ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν τῆς ἱερᾶς μονῆς Σουμελᾶ. Ἀπεφάσισε περὶ τῶν ὑπὸ τῆς ἱερᾶς μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν (Καισαρείας) πωληθησομένων σκευῶν κοινῆς χρήσεως ὅπως ἡ ἐπὶ τούτῳ πρᾶξις ἐπιτελεσθῇ ἐπὶ τῇ βάσει πρακτικῶν τακτικῶν, ὧν δέον ἀντίγραφα ἐπίσημα ν' ἀποσταλῶσι τῇ Ἐπιτροπῇ. Ἐνέκρινεν, ἐπὶ αἰτήσει τῆς ἱερᾶς μονῆς Ζάβορδας (Γρεβενῶν), ὅπως ὑποβληθῶσι τῇ Ἐκκλησίᾳ λεπτομερεῖς πληροφορίαι περὶ τῶν ἐν ταῖς κτήσεσι τῆς μονῆς μεταλλείων χρωμίου καὶ τῆς ἀναλαβούσης τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν ἑταιρίας, συστηθῇ δ' ἅμα τῷ ἡγουμένῳ κ. Διονυσίῳ ν' ἀποστείλῃ τοὺς πολλάκις ζητηθέντας κώδηκας τῶν διαχειρίσεων, ἐπίσημα γράμματα καὶ προϋπολογισμὸν τῆς μονῆς. Ἡ ἐπιτροπή, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἀξιώσεις τῶν κατοίκων τῶν χωρίων Ἁγίου Βλασίου καὶ Καστρὶ-δὰγ, περὶ τῆς ὑπὸ τῆς μονῆς Ραγίου χορηγίας συνδρομῆς εἰς τὰ σχολεῖα αὐτῶν, ἀπεφάσισεν ἵνα διαταχθῶσιν αἱ κοινότητες αὗται νὰ ὁρίσωσιν ἀνὰ δύο πληρεξουσίους ἐκ τῶν ἐνταῦθα συμπολιτῶν αὐτῶν, εἰς οὓς ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει ἀνακοινώσει τὰς σκέψεις καὶ ἀποφάσεις αὐτῆς ἐπὶ τούτῳ.

Μ. τοῦ Γ. Σχολή. — Συμπληρωθεισῶν τῶν γραπτῶν ἐξετάσεων τῆς Πατριαρχ. Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς ἤρξαντο χθὲς αἱ προφορικαὶ τῆς τάξεως τῶν τελειοφοίτων. Τὰς ἐξετάσεις ἐτίμησαν σήμερον οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ Ἰωαννίνων, Μεθύμνης, Σισανίου, χθὲς δὲ καὶ οἱ πανιερ. Γρεβενῶν, πρώην Δρυινουπόλεως, πρώην Δεβρῶν, καὶ πρώην Κώου.

Ροβέρτειον λύκειον. — Κατὰ τὴν γενομένην τῇ τετάρτῃ, 31 λήξαντος, πανηγυρικὴν ἀπονομὴν τῶν πτυχίων καὶ βραβείων τοῦ ἐν Ρούμελι Χισὰρ Ροβερτείου λυκείου παρέστη ἐκ μέρους τῆς Α. Θ Π. ὁ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσύγκελλος. Ἐκ τῶν τριακοσίων περίπου μαθητῶν τοῦ Λυκείου ὑπὲρ τὸ ἥμισυ σχεδόν εἰσιν Ἕλληνες· ἐπίσης δὲ ἓξ ἐκ τῶν δώδεκα τελειοδιδάκτων εἰσὶν ὁμογενεῖς· οἱ κκ. Ἀλέξ. Σ. Δαρακτσόγλους καὶ Σάβας Νικολαΐδης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Κωνστ. Χατζῆ Ζωΐδης ἐξ Ἰωαννίνων, Μιχαὴλ Θ. Βοϊατζίδης ἐξ Ἄνδρου, Νικόλαος Γ. Μαυρῆς ἐκ Κάσσου καὶ Νικόλαος Θ. Μουρμούρης ἐκ Κουτάλεως. Τὴν τελετὴν ἐτίμησαν οἱ ἐξ. πρεσβευταὶ Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος.

Μονὴ Σινᾶ. — Προχθὲς ἐπέστρεψεν ἐνταῦθα

ὁ πανοσιολογ. ἀρχιμ. κ. Δανιὴλ Σουλίδης, ἐπίτροπος τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου καὶ θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ, ἐπισκεψάμενος πρὸς τῇ Ζακύνθῳ καὶ τὴν Χίον, ἐν ᾗ διαμένει ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος πρώην Σιναίου κ. Πορφύριος.

Ἐκκλησιαστ. μουσική. — Συμφώνως τοῖς παρ' ἡμῖν γενομένοις, συνῆλθεν ὁ ἐν Ἀθήναις ἀρτισύστατος «Σύνδεσμος τῶν ἱεροψαλτῶν» εἰς σύσκεψιν τῇ 9 μαΐου λήξαντος, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Θεοκλήτου, καθὼς ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Σάλπιγγι τῆς ἀληθείας» τῶν Πατρῶν. Ἡ συνεδρία ἀπεδέξατο τὴν πρότασιν τοῦ ἐκ τῶν σεβ. συνοδικῶν ἐπισκόπου Οἰτύλου καὶ Γυθείου κ. Παρθενίου περὶ λήψεως δρακοντείων μέτρων κατὰ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν νεωτεριζόντων ἱεροψαλτῶν, παρὰ τὰς ἐγκυκλίους καὶ προτροπὰς τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἐγκριθέντος ἅμα ἵνα ἐπιβληθῇ τοῖς ἱεροψάλταις τὸ ψάλλειν ὁμοιομόρφως.

Χοροστασία. — Ἐν τῷ ἐν Σταυροδρομίῳ ἱερῷ ναῷ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, δυσκριθμήτου παρισταμένου εὐσεβῶν ἐκκλησιάσματος, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τῆς παρελθούσης κυριακῆς, 28 λήξαντος, ἀντὶ τῆς προπαρελθούσης κυριακῆς, 21, καθ' ἣν ἐχοροστάτει ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, συμπεσούσης τῆς Πεντηκοστῆς.

Μητρόπολις Μεσημβρίας. — Τὰ κοινοτικὰ σωματεῖα τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὑπέβαλον τηλεγραφικῶς τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Μεσημβρίας κ. Τιμοθέου.

Μητρόπολις Βάρνης. — Ἀνεχώρησε σήμερον εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Βάρνης κ. Νεόφυτος.

Περιοδευταί. — Τῇ κυριακῇ ἐγένετο ἐν τῷ ἐν Βλάγκᾳ ναῷ τῶν ἁγίων Θεοδώρων ὑπὸ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολιτῶν Δρυϊνουπόλεως, Κολωνίας καὶ Βελλᾶς ἡ χειροτονία τοῦ θεοφιλ. ἐπισκόπου Μυρέων κ. Ἀθανασίου, παρόντος ἀπείρου πλήθους εὐσεβῶν.

Ἅγιον Ὄρος. — Ὑπὸ τοῦ πανοσιολογ. ἡγουμένου τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἱερᾶς μονῆς Ἐσφιγμένου κ. Γερασίμου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὁσιωτάτων ἀδελφῶν ὑπεβλήθη ἐγγράφως ἡ πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν εὐγνωμοσύνη ἐπὶ τῇ, κατ' ἐντολὴν πατριαρχικὴν, γενομένῃ χειροθεσίᾳ αὐτοῦ ὡς ἀρχιμανδρίτου. — Αἰτήσει τῆς αὐστριακῆς πρεσβείας, ἀπελύθη ἡ κατάλληλος συστατικὴ γραφὴ πρὸς τὴν ἱερὰν Κοινότητα ὑπὲρ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀββᾶ Μαρτίνου Τζερμίνσκυ ἐπισκεψομένου τὸ Ἅγιον Ὄρος.

Παθήματα ἑλληνικῶν κοινοτήτων. — Ὁ τῆς ἑλληνικῆς ἐν Καλαφατίῳ κοινότητος προϊστάμενος πανοσιολογ. κ. Ἰωάννης Ἀνδρεάδης ἠναγκάσθη νὰ καταλίπῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ ταύτην, ἐπανελθὼν ἀπὸ προχθὲς ἐνταῦθα. Τὸ Καλαφάτιον κεῖται ἐν Ρουμανίᾳ, ὑπόκειται δὲ τῷ πανιερ. ἐπισκόπῳ Ριμνίκου κ. Ἀθανασίῳ, πρώην καθηγητῇ τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Βουκουρεστίου.

Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες. — Ἡ συνάδελφος «Κωνσταντινούπολις» ἤγγειλε συμπλήρωσιν τεσσαρακονταετίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς. Τεσσαράκοντα ἔτη κατηνάλωσεν ὁ φιλόπονος αὐτῆς ἰδιοκτήτης καὶ ἐκδότης κ. Δημήτρ. Νικολαΐδης εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ὑπὸ τὰ ὀνόματα «Ἑπταλόφου» — «Κωνσταντινουπόλεως» — «Θράκης» — καὶ πάλιν «Κωνσταντινουπόλεως» — ὑποστηρίζων τὰ κοινὰ συμφέροντα, χορηγῶν δ' ἀναγνώσματα χρήσιμα τοῖς φιλομαθέσιν, ὡς τε ἐκδότης τῆς ἐφημερίδος ταύτης καὶ ὡς ἐκδότης τοῦ περιοδικοῦ «Ἑπταλόφου». Νεανικὴ καὶ ἀνδρικὴ ἡλικία ἀφωσιώθη εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ἐν δὲ τοῖς γραφείοις τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἐμόρφωσαν ἑαυτοὺς δοκίμους τοῦ καλάμου χειριστὰς ἱκανοὶ τῶν παρ' ἡμῖν δημοσιογράφων. Εὐχόμεθα τῷ φίλῳ ἐκδότῃ παράτασιν δημοσιογραφικοῦ βίου εὐτυχοῦς καὶ ἀπερικλόνου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰσφοραὶ μονῶν ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος. — Ἐκ τοῦ τελευταίου τεύχους τῆς «Ἱεροῦ Συνδέσμου» τῶν Ἀθηνῶν μανθάνομεν ὅτι πᾶσαι αἱ μοναὶ τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου συνεισφέρουσιν ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος τοῦ θείου λόγου κατ' ἔτος 45000 δραχμῶν· τὰ κυριώτερα ποσὰ δίδουσιν αἱ ἑξῆς ἱεραὶ μοναί· Πεντέλης 3491 — Πετράκη 3142 (Ἀθηνῶν ἀμφότεραι) — Ταξιαρχῶν ἐν Καλαβρύτοις 2920 — Μεγάλου Σπηλαίου 2442 — Ἁγίου Στεφάνου Μετεώρων 1803 — Ὁσίου Λουκᾶ Λεβαδείας 1387 — Προφήτου Ἠλιοῦ Φωκίδος 1355 — Ἁγίου Γεωργίου Ἤλια Εὐβοίας 1095 — Γαλατάκη Εὐβοίας 1072 — Φανερωμένης Σαλαμῖνος 506 — Προυσοῦ Εὐρυτανίας 946 — Καστορείου Λακεδαίμονος 862 — Ξενιᾶς Θεσσαλίας 820 — Μεγάλων Πυλῶν (ἁγίου Βησσαρίωνος ἢ Δούσκου) 955 — Κάτω Παναγίας Ἄρτης 862 — Χοζοβιωτίσσης (Ἀμοργοῦ; Τρικκάλων καὶ Θήρας κατὰ τὸν «Ἱερὸν Σύνδεσμον») 933 — Ἐν τούτοις τὰ εἰσοδήματά τινων ἐξ αὐτῶν εἰσιν ἄξια σημειώσεως καὶ προσοχῆς. Ἡ μονὴ Πεντέλης ἔχει κατ' ἔτος ἔσοδα

139,100 δραχμὰς — ἡ μονὴ Πετράκη 125,200 — ἡ τῶν Ταξιαρχῶν ἐν Καλαβρύτοις 116,231 — ἡ τοῦ Μ. Σπηλαίου 97,315 — ἡ τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ Λεβαδείας 55,288 — ἡ μονὴ Γαλατάκη 42,690 — ἡ τῶν Μεγάλων Πυλῶν (Δούσκου) 38,025 — ἡ τοῦ Προυσοῦ 37,700. Αἱ λοιπαὶ μικρότερα εἰσοδήματα. Ἀριθμοῦνται δὲ 118 πᾶσαι αἱ ἐν Ἑλλάδι μοναί.

Σωματεῖα κοινωφελῆ. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ τεύχους ἐμάθομεν εὐχαρίστως ὅτι ἡ Ἀδελφότης «Φιλαδελφία» ἀπεφυλάκισεν ἓξ ἀτυχεῖς, ἐν φυλακῇ κρατουμένους ἕνεκα χρηματικῶν ὀφειλῶν, ἃς ἐξ ἰδίων κατέβαλεν ἀποδοῦσα τὴν ἐλευθερίαν εἰς προστάτας πολυμελῶν οἰκογενειῶν.

Χριστιανικαὶ ἀρχαιότητες.—Ἐπίσης μανθάνομεν ὅτι καταβάλλονται ἐνέργειαι περὶ τῆς ἐν τῷ χριστιανικῷ ἀρχαιολογικῷ Μουσείῳ συγκεντρώσεως πάντων τῶν χριστιανικῶν κειμηλίων τῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς καὶ ἀλλαχοῦ εὑρισκομένων. Φρονοῦμεν ὅτι πρόκειται περὶ τῶν «ἀλλαχοῦ», διότι τὰ ἱερὰ κειμήλιά εἰσι κτήματα τῶν ἱερῶν μονῶν ἀναπαλλοτρίωτα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΔΑΛΜΑΤΙΑΣ

Κατάρου Γεράσιμος.—Ἐκ τοῦ ἐν Σεραγέβῳ τῆς Βοσνίας ἐκκλησιαστικοῦ περιοδικοῦ «Πηγῆς» ἐμάθομεν τὸν θάνατον τοῦ γέροντος ἐπισκόπου Κατάρου Γερασίμου. Δαλάτης τὴν πατρίδα, γεννηθεὶς τῇ 20 ἀπριλίου τοῦ 1820, ἐσπούδασεν ἐν τῇ θεολογικῇ σχολῇ Κάρλοβιτς καὶ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Ζάρας ἰδίᾳ τὴν φιλοσοφίαν, ἐχρημάτισε δ' ἐπὶ μακρὸν καθηγητὴς ἐν γυμνασίῳ. Ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Κατάρου τῇ 25 φεβρουαρίου 1871.

Ζάρας Νικόδημος.—Εἰς τὸν πανιερ. ἐπίσκοπον Ζάρας κ. Νικόδημον Μιλᾶς, τὸν γνωστὸν διὰ τὰς πολλὰς αὐτοῦ διατριβὰς ἰδίᾳ περὶ τὸ κανονικὸν δίκαιον, ἡ Α. Α. Μ. ὁ τσάρος ἀπένειμε τὴν μεγάλην ταινίαν τῆς ἁγίας Ἄννης.

ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑ ΠΑΡΟΙΚΙΑΙ. — Ἡ λογοδοσία τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐργασιῶν τοῦ ἐν Ἀθήναις Μικρασιατικοῦ Συλλόγου κατέστησε γνωστὴν τὴν μετὰ λελογισμένης φιλοπατρίας ἀκαταπόνητον ἐργασίαν τῆς σπουδαιοτάτης ταύτης τῶν παρ' ἡμῖν κοινωφελῶν Ἀδελφοτήτων. Τεσσαράκοντα καὶ τρεῖς ὑποτρόφους ὁ Σύλλογος διετήρησε κατὰ τὸ παρελθὸν ἤδη σχολικὸν ἔτος, ὧν ἑπτὰ ἐκ Πισιδίας, πέντε ἐκ Κυζίκου, τέσσαρας ἐκ Μυσίας, τέσσαρας ἐξ Ἰκονίου, τρεῖς ἐξ Ἀγκύρας, τρεῖς ἐξ Ἀμασείας, τρεῖς ἐξ Ἡλιουπόλεως, δύο ἐκ Κολωνίας, δύο ἐκ Νικαίας, δύο ἐκ Προύσης, δύο ἐκ Ρόδου, δύο ἐκ Βιθυνίας, ἕνα ἐξ Ἐφέσου, ἕνα ἐκ Νικομηδείας, ἕνα ἐκ Μιτυλήνης καὶ μίαν ἐκ Κάσου. Συμπληρώσαντες τὰς σπουδὰς αὐτῶν ἀπελύθησαν ἐκ μὲν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ριζαρείου Σχολῆς τρεῖς (εἷς ἐκ Πισιδίας, εἷς ἐκ Κυζίκου, καὶ εἷς ἐκ Χουδὶ τῆς Βιθυνίας), ἐκ δὲ τοῦ Διδασκαλείου Ἀθηνῶν τέσσαρες, ἐκ Πισιδίας. Ἑπτὰ κοράσια, ἐκ τῶν τεσσαράκοντα καὶ τριῶν ὑποτρόφων, ἐκπαιδεύονται ἐν τῷ Ἀρσακείῳ Ἀθηνῶν, πέντε ἐν τῇ Ριζαρείῳ, εἷς ἐν τῷ Διδασκαλείῳ, εἷς ἐν τῇ θεολογικῇ σχολῇ τοῦ πανεπιστημίου καὶ εἴκοσιν ἐννέα ἐν τῷ Ἱεροδιδασκαλείῳ τῆς Ἀποκαλύψεως ἐν Πάτμῳ. Ὁ ἀναγνώστης ἐννοεῖ ὅτι τριάκοντα καὶ ἓξ ὑπότροφοι τοῦ Συλλόγου εἰσὶν ἄρρενες.

Καταρτίσας ὁ Σύλλογος ἀκριβῆ, καθὰ λέγει, κατάστατικὴν 967 κοινοτήτων ὀρθοδόξων ἑλληνικῶν ἐν Μικρασίᾳ, κατ' ἐπανάληψιν ἐξήλεγξεν ἐξακριβώσας τὰς παρασχεθείσας αὐτῷ πληροφορίας. Τὰς ἐννεακοσίας ἑξήκοντα καὶ ἑπτὰ κοινότητας ταύτας συναποτελοῦσιν 1.739,359 ὁμογενεῖς ὀρθόδοξοι, κεκτημένοι 1336 ναοὺς, ἐν οἷς ἡ θεία τελεῖται ἱερουργία — ἐκτὸς ἀπειραρίθμων παρεκκλησίων — 1948 ἱερεῖς — ὧν 262 ὁπωσοῦν ἀνεπτυγμένοι καὶ λόγιοι. Παρὰ ταῖς 967 κοινότησι ταύταις ὑπάρχουσι 985 σχολεῖα ἀρρένων, 252 θηλέων, μετὰ 2079 διδασκάλων καὶ 857 διδασκαλισσῶν, ἀριθμοῦντα μαθητὰς ἄρρενας μὲν 82,187, κοράσια δὲ 33,328. Πρὸς συντήρησιν αὐτῶν αἱ κοινότητες ἐτησίως δαπανῶσιν 124,385 λίρας τουρκικάς. Ἐνδεκα ἔτι ἐπαρχιῶν ἐλλείπουσιν αἱ παρόμοιαι καταστατικαί.

Ὁ μικρασιατικὸς Σύλλογος ἄριστα ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς πατρίου καὶ κατὰ Χριστὸν ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐν Μικρασίᾳ ὀρθοδόξων ὁμογενῶν, τῶν ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διασωσάντων ἐθνικότητα καὶ πάτριον πίστιν, κατέστη ἄξιος τῶν συμπαθειῶν καὶ τῆς ὑλικῆς ὑποστηρίξεως τῶν ὁμογενῶν, οἵτινες ἀρκούντως ἐβοήθησαν τῷ ἔργῳ τοῦ Συλλόγου. Πρωτεύουσιν ἐν ταῖς ὑλικαῖς ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου συνδρομαῖς οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ὁμογενεῖς, ὧν ἔκθεσις ἀκριβὴς ἀναγράφει τὰ ὀνόματα μετὰ τῶν προσενεχθέντων ποσῶν. Τοῦ Συλλόγου προεδρεύει ὁ ἀκάματος καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ κ. Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης, ἀρχαῖος τελειόφοιτος τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, ἐκ Μηχανιῶνας τῆς Κυζίκου ὁρμώμενος, καὶ γινώσκων μὲν πολλὰς ἀνάγκας πολλῶν ἐπαρχιῶν, μετὰ λελογισμένης δὲ φιλοπατρίας ἐργαζόμενος, ὡς καὶ ὁ ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ Σύλλογος.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ. — Πρό τινος καιροῦ, βούλγαρος ἑλληνιστὴς, ὁ τέως διευθυντὴς τοῦ ἐν Σόφιᾳ Ἀρχαιολογ. Μουσείου κ. Γεώργιος Δ. Μπαλάς

τσεβ, οὐχὶ κάτοχος ἐπαρκῶν ἀρχαιολογικῶν γνώσεων, καίπερ εἰς Ἀθήνας, ὡς ἠκούσαμεν, μεταβὰς ὅπως σπουδάσῃ, δαπάνῃ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, ἀρχαιολογίαν, ἐξέδωκε τύποις, εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν, φυλλάδιον τίτλον φέρον «Περιληπτικὴ πραγματεία περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας». Ἐν αὐτῷ ζητεῖ ν' ἀποδείξῃ ἐπιστημονικῶς, ὡς φρονεῖ, ὅτι ἡ τῆς Βουλγαρίας Ἐκκλησία ἀπὸ τῆς Θ' ἑκατοντακετηρίδος ἕως τοῦ 1763 ἦν αὐτοκέφαλος, ἔχουσα καὶ πατριάρχην ἴδιον, μετὰ πολλὰς περιπετείας ἀποκατασταθέντα ἐν τῇ νῦν Ἀχρίδι, ζητεῖ δὲ νὰ πείσῃ τὸν ἀναγνώστην ὅτι αὐτοκέφαλος οὖσα μέχρι πρὸ ἡμιολίου αἰῶνος οὐδὲν ἀντικανονικὸν ἔπραξε ζητήσασα νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς, ἣν τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως κατήργησεν.

Ἀναίρεσις τοῦ φυλλαδίου τούτου περιττὴ νῦν. Ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ τῶν, πατριαρχικῇ μερίμνῃ, ἐκδιδομένων Ἐγγράφων τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς κατὰ μέρος ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς σωζομένων δ' ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς κώδηξιν, ὁ τῆς ἐκδόσεως ἐπιμελούμενος πανοσιολογ. ἀρχειοφύλαξ ἀρχιμ. κ. Καλλίνικος Δελικάνης παρασυνῆψεν (ἀπὸ σελ. 930—1052) Ἱστορικὴν μελέτην περὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχριδῶν, ταύτην δὲ παρέδραμεν ὁ κ. Μπαλάστσεβ. Ἐπειδὴ δὲ τῆς διατριβῆς ταύτης ἐγένετο καὶ κατ' ἰδίαν ἀνατύπωσις, ἡ σύνταξις τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» πρόθυμός ἐστι νὰ καταστήσῃ ταύτην γνωστὴν τῷ βουλγάρῳ διατριβογράφῳ βοηθοῦσα ταῖς ἐρεύναις αὐτοῦ. Φρονεῖ βεβαίως οὗτος ὅτι ἡ τῆς ἀληθείας ἀπροσπαθὴς ζήτησις ἐπιβάλλεται μὲν παντὶ ἐπιθυμοῦντι νὰ παραγάγῃ τι δόκιμον ἔργον, τιμᾷ δὲ τὸν μελετῶντα. Βεβαίως δὲ ἐκ τῆς ἀζόφου μελέτης τῶν ἐγγράφων, ὧν ἄνω μιμνησκόμεθα, θέλει προβῇ τις εἰς συμπεράσματα καὶ κρίσεις διαφόρους ἐκείνων, εἰς ἃς εὐαρεστοῦντι νὰ διατρίβωσιν οἱ ἐν Σόφιᾳ λογιώτατοι.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Συμπληροῦται διὰ τῶν δύο τούτων ἐπιστολῶν ἡ εἰκὼν τῆς καταστάσεως ἐπαρχιῶν μακεδονικῶν, ὧν οἱ ὀρθόδοξοι δίδουσιν ἀπὸ ἐτῶν τεκμήρια ἀφωσιώσεως εἴς τε τὴν πίστιν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ τὴν ἀπὸ αἰώνων αὐτοὺς σώζουσαν Μ. Ἐκκλησίαν.

Παναγιώτατε δέσποτα,

Συνεχίζω τὸ μαρτυρολόγιον τῆς ταπεινῆς παροικίας μου ἀπὸ τῶν μέσων παρελθόντος ἀπριλίου.

1) Τῇ 11 ἀπριλίου, βούλγαροι λῃσταὶ εἰσελθόντες νύκτωρ εἰς Κρουσέβιτσαν τοῦ Μοριχόβου, μὴ δεξαμένην κατὰ τὸ Πάσχα τὸν ἀπὸ ἔτους ἐπιβεβλημένον αὐτῇ βούλγαρον ψευδοϊερέα, ἀπήγαγον καὶ κατεκρεούργησαν τὸν ἰσχυρότερον ὀρθόδοξον τοῦ χωρίου Χρήστον Μπογόγιαν, ἐτῶν 55, οἰκογενειάρχην.

2) Τῇ 14 ἀπριλίου, βούλγαροι λῃσταὶ εἰσδύσαντες εἴς τι δίσος, ἀπήγαγον 16 ξυλευομένους ὀρθοδόξους τῶν χωρίων Βρὸτ καὶ Γαρδιλόβου μετὰ τῶν ἵππων των, ἐφόνευσαν τὸν ἐκ Βρὸτ Βογόγιον Νάκην, ἐτῶν 26, οἰκογενειάρχην, καὶ ἀπέλυσαν τοὺς λοιποὺς ὑποσχεθέντας ν' ἀποσχισθῶσι.

3) Τῇ 12 ἀπριλίου, δεκαπενταμελὴς συμμορία ρουμουνιζόντων καὶ γκέγκιδων ἐπέδραμε τὴν καλύβην ἐν τῷ ὄρει Περισῶρι τῆς Ναούσης ἐξ ἀνθρακέων ἐκ Ροκοτίνας τῆς Πελαγωνείας, ἔδησεν ἅπαντας, ἁφήρπασε 16 λίρας, 8 ἵππους, καὶ τὰς ἀποσκευὰς τῆς καλύβης, ἐφόνευσε τοὺς τέσσαρας Ἀπόστολον Εὐαγγέλου ἐτῶν 35, Λάζαρον Κίρστεν ἐτῶν 30, Σταῦρον Κωνσταντίνου, ἐτῶν 28 οἰκογενειάρχας, καὶ Ναϊδον Κόλεν ἐτῶν 20, φυγῇ ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτὸς διασωθέντων τῶν ἄλλων δύο Μήτρου καὶ Γκόσε—οἳ καὶ ἐκόμισαν εἰς Μοναστήριον τὴν εἴδησιν—καὶ εἶτα διεσκορπίσθη.

4) Τῇ 22 ἀπριλίου, βούλγαροι λῃσταὶ ἀπήγαγον ἐκ τοῦ χωρίου Σφέτα—Πέτκας τὸν ἄρτι ἐξ Ἀμερικῆς ἐπανελθόντα ὀρθόδοξον Χρῆστον Δημητρίου Τσέκουταν, ἐτῶν 25, οἰκογενειάρχην, καὶ ἀπέκτειναν μαχαίρᾳ.

5) Τῇ 26 ἀπριλίου, ἐν Μοναστηρίῳ, ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ καὶ ἀγορᾷ, ὁ Ρέσναλης κομίτατζης Μιχαὴλ ζαχαροπλάστης ἐπυροβόλησεν ἐξόπισθεν τὸν ὀρθόδοξον οἰκογενειάρχην Ἰωάννην Κόνιον, ἐτῶν 40, καὶ διέτρησε τὴν ὠμοπλάτην αὐτοῦ,

6) Τῇ 28 ἀπριλίου, ἐν τῷ Βαϊρίῳ Μοναστηρίου ὁ ὀθωμανὸς καβάσης τοῦ βουλγάρου Στέφου Νικολάου ἐπυροβόλησε τὸν οἴκαδε ἀπερχόμενον ὀρθόδοξον Νικόλαον Σλαμάρην, ἐτῶν 30, οἰκογενειάρχην· ἡ βολὴ ἠστόχησεν εὐτυχῶς.

7) Τῇ 3 μαΐου, ἐν Μοναστηρίῳ ὁ ὀθωμανὸς καβάσης τοῦ βουλγάρου Γιώφκου ἐπυροβόλησε πλειστάκις κατὰ τῶν οἴκαδε ἀπερχομένων ὀρθο-

δόξων, τοῦ καφεψοῦ Ἄτση, τοῦ πρώην ζαπτιὲ Σπύρου καὶ τοῦ ὑπηρέτου Κωνσταντίνου· αἱ βολαὶ ἀπέτυχον εὐτυχῶς.

8) Τῇ 5 μαΐου, ἐν Μοναστηρίῳ, ἔξωθι τοῦ ἡμετέρου νοσοκομείου, ὁ βούλγαρος Γιῶβος καὶ οἱ δύο ὀθωμανοὶ καβάσιδες ἐπυροβόλησαν ἐπανειλημμένως τὸν 70ούτην διευθυντὴν τῆς δημοτικῆς σχολῆς τῆς νέας συνοικίας Μοναστηρίου Ἀνδρέαν Δημητρίου, ὃς θανατηφόρως βληθεὶς ἐξέπνευσε τῇ 8 μαΐου καὶ ἐκηδεύθη πομπωδῶς.

9) Τῇ 5 μαΐου βουλγαρικὴ συμμορία, εἰσβαλοῦσα εἰς τὸ ἐν Μοριχόβῳ ὀρθόδοξον χωρίον Μπέτσιστα ἀπήγαγε πέντε προκρίτους πρὸς σφαγήν· ἀλλὰ συμπλοκῆς γενομένης διέφυγον ἄτρωτοι οἱ πρόκριτοι.

10) Τῇ 6 μαΐου, ἐν Μοναστηρίῳ τρεῖς κομιτατζιδες, πέρυσι μὲν σέρβοι, ἐφέτος δὲ βούλγαροι ἐπυροβόλησαν τὸν ὀρθόδοξον ἔμπορον Μήτκον Ρουσίδην ἐν ᾧ ἐξυρᾶτο ἐν κουρείῳ· ἀλλ' αἱ σφαῖραι ἔβαλον καὶ διέτρησαν τὸν πόδα τοῦ κουρέως Δημητρίου Στεργίου, 30 ἐτῶν, αἰκογενειάρχου.

11) Τῇ 13 μαΐου, ἐν Πριλάπῳ, ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ περιπάτου μετὰ τοῦ καϊμακὰμ-μουαβίνη Κυριακοῦ ἐφέντη ὁ Κωνσταντῖνος Ἀλευρᾶς, ἐτῶν 25 ἄρτι ἐκ Παρισίων ἐπιστρέψας παρὰ τοῖς οἰκείοις του, ἐπυροβολήθη καθ' ὁδὸν ὑπὸ βουλγάρου καὶ ἔμεινεν ἄπνους· ἦν ὑπήκοος ἕλλην, σπουδαστὴς τῆς νομικῆς καὶ ἰατροῦ υἱός.

12) Τῇ 15 μαΐου, ἔξωθι τοῦ Μοναστηρίου τριμελὴς βουλγαρικὴ συμμορία ἐπέπεσε κατὰ τῶν εἰς Βρὸτ μεταβαινόντων χωρικῶν, ἀλλ' αἱ βολαὶ ἐθανάτωσαν μόνον ἕνα ἵππον, τῶν λοιπῶν (περὶ τοὺς 40) κρυβέντων ἐν τῇ βρύζῃ τῶν παρακειμένων ἀγρῶν.

13) Τῇ 18 μαΐου, ἐν Μοναστηρίῳ ὀκταμελὴς βουλγαρικὴ συμμορία, ἀναθεῖσα τῷ 18ετεῖ Εὐαγγέλῳ Πέτκου ὀρθοδόξῳ νὰ φονεύσῃ ἕλληνας καὶ ἐξέλθῃ εἰς τὰ ὄρη μετ' αὐτῆς καὶ ἀρνηθέντι τοῦτο ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινεν.

14) Τῇ 19 μαΐου, ἐν Μέσῳ Ὕγρι εἰσελθοῦσα ὀκταμελὴς βουλγαρικὴ συμμορία εἰς τὸν οἶκον τοῦ στύλου τῆς ὀρθοδοξίας Χρήστου κατεκρεούργησεν αὐτὸν, ἐτῶν 40, τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν του Κόταν, ἐτῶν 50, τὴν τούτου χήραν θυγατέρα Στόϊναν, ἀπήγαγε δὲ καὶ τὴν σύζυγόν του μεθ' ἑνὸς ἵππου εἰς ἄγνωστον διεύθυνσιν. Πάντως θὰ σφαγιασθῇ καὶ αὕτη.

Ὁ ὁρίζων λίαν τεθολωμένος.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

Ἐν Μοναστηρίῳ 20 μαΐου 1906,

Τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Παναγιότητος

ταπεινὸς καὶ ὁλοπρόθυμος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

† Ὁ Πελαγωνείας ΙΩΑΚΕΙΜ

Παναγιώτατε δέσποτα,

Ἡ κρίμασιν, οἷς οἶδε Κύριος, τὴν δύστηνον ταύτην χώραν ἀπὸ ἱκανοῦ διὰ φόνων καὶ ἄλλων καταστροφῶν λυμαινομένη σχισματικὴ προπαγάνδα τελευταῖον ἐνεφανίσθη διὰ φόνου καὶ δὴ φόνου ἱερέως καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἐπαρχίᾳ. Ὀπαδοὶ δηλονότι τοῦ ἀπαισίου βουλγαρικοῦ κομιτάτου μεταβάντες εἰς τὸ βουλγαρόφωνον χωρίον τῆς ἐπαρχίας μου Βιμπέλι, τὴν ἑσπέραν τῆς 10 τρέχοντος μηνὸς, ἐφόνευσαν τὸν ὀρθόδοξον ἱερέα αὐτοῦ παπᾶ Χρῆστον καὶ κυριολεκτικῶς κατεκερμάτισαν αὐτόν. Τὰ ἀνωτέρω μετὰ πόνου ψυχῆς φέρων εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας θειοτάτης Παναγιότητος καὶ κατασπαζόμενος τὴν παναγίαν Αὐτῆς δεξιὰν διατελῶ.

Ἐν Κορυτσᾷ, τῇ 19 μαΐου 1906.

Τῆς Ὑμετέρας θειοτάτης καὶ προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
καὶ ὅλως πρόθυμος
† Ὁ Κορυτσᾶς ΦΩΤΙΟΣ

ΖΑΧΑΡΙΑ ΦΟΝ ΛΙΓΓΕΝΤΑΛ
ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΟ-ΡΩΜΑΪΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ
ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ*

§ 76. Εἴδη ποινῆς.

Τὸ σύστημα τῶν ποινῶν, ὡς παριστῶσι τοῦτο οἱ νόμοι τῶν Ἰσαύρων αὐτοκρατόρων, (—ἡ Ἐκλογὴ, οἱ ἀγροτικοὶ νόμοι, οἱ στρατιωτικοὶ καὶ οἱ ναυτικοὶ—) ἐπουσιωδῶς οὐκ ἀπομακρύνεται τοῦ συστήματος τοῦ ἰουστινιανείου δικαίου.

Ὡς γενικὴν ποινὴν ἀνωτάτην **(κεφαλικὴν** ἢ **ἐ-**

---

* συνέχεια ἀπὸ σελ. 224—225.

σχάτην τιμωρίαν) θέτει ἡ Ἐκλογὴ τὸν διὰ ξίφους ἀποκεφαλισμὸν (**ξίφει τιμωρεῖσθαι**). Μόνον ἐν εἰδικαῖς περιπτώσεσιν ἐστὶ γνωστὴ ἡ διὰ πυρὸς ποινὴ (**πυρὶ παραδίδοσθαι**) καὶ ὁ ἀπαγχονισμὸς (**φουρκίζεσθαι**). Ἕτεραι κεφαλικαὶ ποιναί, ὡς τὸ bestiis objecti τὸ ἐν σάκκῳ τιθέναι, οὐκ ἀπαντῶνται ἐν τῇ Ἐκλογῇ πλέον.

Τοὐναντίον, ἐν τῇ Ἐκλογῇ ὑφίσταται τέλειον σύστημα σωματικῶν ποινῶν ἀκρωτηριασμοῦ. Κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους ρωμαϊκοὺς ποινικοὺς νόμους οὐκ ἐπεβάλλοντο ποιναὶ ἀκρωτηριασμοῦ· μόνον οἱ ἀνώτεροι λειτουργοὶ φαίνονται ἐπιβάλλοντες ἐνίοτε τοιαύτας ποινὰς extra ordinem. Τὸ πρῶτον, ἐν ταῖς μεταγενεστέραις αὐτοκρατορικαῖς νομοθεσίαις διά τινα ὀλίγιστα ἀδικήματα, ἡ ἀποκοπὴ τοῦ ποδὸς ἢ τῆς χειρὸς ὡς ποινὴ ἑτέθη. Ἀλλ' οἱ αὐτοκράτορες Ἴσαυροι ἠπείλουν κατὰ προτίμησιν ἀκρωτηριασμούς, ἀποκοπὴν τῆς χειρὸς (**χειροκοπεῖσθαι**), ἀποκοπὴν τῆς γλώσσης (**γλωσσοκοπεῖσθαι**), τύφλωσιν, ἤτοι ἐξαγωγὴν τῶν ὀφθαλμῶν (**τυφλοῦσθαι**), ἀποκοπὴν τῆς ρινὸς (**ρινοκοπεῖσθαι**), ἢ τοῦ ἀνδρικοῦ μορίου (**καυλοκοπεῖσθαι**).

Ἡ κατωτέρα σωματικὴ ποινὴ ἐστὶν ἡ μαστίγωσις. Ἡ Ἐκλογὴ καὶ οἱ ἀγροτικοὶ νόμοι ποιοῦσι χρῆσιν διὰ ταύτην τοῦ ὅρου **τύπεσθαι, δαίρεσθαι ἢ δέρεσθαι, ἀλλακτὰ λαμβάνειν ἢ τύπτεσθαι, μαστίζεσθαι ἢ μάστιγας τύπτεσθαι.** Οὐ φανερόν ἐστιν, ἂν διὰ τῶν διαφόρων τούτων ὅρων ἐδηλοῦντο διάφορα εἴδη σωματικῶν ποινῶν.

Ποινὰς κατὰ τῆς ἐλευθερίας γνωρίζει ἡ Ἐκλογὴ μόνον τὴν ἐξορίαν καὶ τὴν ἀποπομπὴν (**ἐξορίαν**)· αὕτη παρίσταται ἐν γένει ὡς ἡ κατωτέρα ποινή· κατὰ κανόνα συνδέεται μετὰ προηγουμένων σωματικῶν κολάσεων, τῆς ἀποκοπῆς τῆς κόμης (**κουρᾶς**). Ἡ φυλάκισις ἀπαντᾶται καὶ ἐν τῇ Ἐκλογῇ, ὡς κατὰ κανόνα ἐν τῷ Ἰουστινιανείῳ δικαίῳ, ὡς προκαθαρτικὴ (**φυλακή**). Περὶ καθείρξεως ἐν μοναστηρίῳ, εὐνόητον ἐστίν, ὅτι ὑπὸ τῶν αὐτοκρατόρων Ἰσαύρων, τῶν ἐχθρικῶς διακειμένων πρὸς τοὺς μοναχούς, οὐδαμῶς γίνεται λόγος ἐν τῇ νομοθεσίᾳ.

Τέλος, ποιναὶ ἐπὶ τῆς περιουσίας ἐπιβάλλονται εἴς τινας περιπτώσεις πρὸς ὄφελος τοῦ βλαβέντος. Ἡ **δήμευσις** τῆς περιουσίας μόνον εἰς μίαν περίπτωσιν διετηρήθη, ἐκ τοῦ Ἰουστινιανείου δικαίου.

Ἐὰν ἐκ πρώτης ὄψεως κλίνῃ τις ὑπολαβεῖν τὸ δίκαιον τῆς Ἐκλογῆς ὡς βάρβαρον, ἕνεκα τῆς πληθύος τῶν ποινῶν τοῦ ἀκρωτηριασμοῦ, ἐν τούτοις δέον ἀναμνησθῆναι, ὅτι οἱ Ἴσαυροι αὐτοκράτορες ἐθεώρουν τὰς ποινὰς ταύτας ὡς δεδικαιολογημένας ἐκ τῆς ῥήσεως τοῦ Κυρίου, τῆς ἐν τῷ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίῳ 5, 29, 30, καὶ ὅτι οὗτοι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ποινῶν τούτων, ἐσκόπουν τὴν ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον μετατροπὴν τοῦ ἰουστινιανείου ποινικοῦ δικαίου, καθόσον αἱ ποιναὶ αὗται, εἰς τὰς πλείστας περιπτώσεις, ἀντικατέστησαν τὴν κεφαλικὴν ποινήν. Ἐὰν τοῦτο συνδυάσῃ τις πρὸς τὸν ἐκ τῆς Ἐκλογῆς κατὰ μέγα μέρος ἀποκλεισμὸν θανατικῶν ποινῶν τοῦ ἰουστινιανείου δικαίου, καὶ τῶν δημεύσεων τῶν περιουσιῶν, καὶ τὴν οὐδαμοῦ πλέον μνείαν τῆς ἐν μοναστηρίῳ βίᾳ καθειρξεως, θέλει κρίνει ἧττον δυσμενῶς τὴν ποινικὴν νομοθεσίαν τῶν εἰκονοκλαστῶν. Φέρομεν δὲ ὑπὲρ τῆς νομοθεσίας ταύτης καὶ τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι ἡ Ἐκλογὴ τὰς αὐτὰς ποινὰς ἐπέβαλλεν ἀδιακρίτως μικροῖς καὶ μεγάλοις, πένησι καὶ πλουσίοις, ἐνῷ τὸ ἰουστινιάνειον δίκαιον εἰς τούτους ἢ ἐκείνους, οὐχὶ σπανίως, ἄνευ ἐπαρκοῦς λόγου, διάφορον τιμωρίαν ἐπέβαλλε.

Τὸ ποινικὸν δίκαιον τῆς Ἐκλογῆς, καθόλου θεωρούμενον, ἔμεινε διὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους ὡς ὑπόδειγμα. Τὰ σχετικὰ χωρία τῆς Ἐκλογῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν μέρει μὲν αὐτολεξεί, ἐν μέρει δὲ καθ' ἕτερον τύπον, περιελήφθησαν ἐν τῷ Προχείρῳ, τῇ Ἐπαναγῇ καὶ δὴ τοῖς Βασιλικοῖς. Βεβαίως ὅμως τὸ ποινικὸν σύστημα τῆς Ἐκλογῆς, οὔτε διετηρήθη, οὔτε ἐφηρμόσθη ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ. Οἱ περιέχοντες τὸ ποινικὸν δίκαιον τῶν Πανδεκτῶν καὶ τοῦ Κώδικος τίτλοι εὗρον ἐν συνόλῳ ἐπίσης ἀποδοχὴν ἐν τοῖς Βασιλικοῖς. Οὕτως ἀπαντῶνται ἐν αὐτοῖς ἰδίως ποιναὶ κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων, αἵτινες ἐν τῇ Ἐκλογῇ οὐδαμῶς ῥητῶς θίγονται, καὶ αἵτινες εὑρίσκονται ἐν ἀντιφάσει πολλαχῶς πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ νέου ποινικοῦ συστήματος.

Ἐπίσης, μεταγενέστεραι αὐτοκρατορικαὶ διατάξεις εἰσάγουσι καὶ πάλιν ποινάς, ἃς σκοπίμως ἡ Ἐκλογὴ ἀπέβαλεν. Οὕτω ποικιλοτρόπως ἐπιβάλλεται καὶ αὖθις ἡ δήμευσις, εἰσήχθη ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Λέοντος τοῦ σοφοῦ καὶ Κωνσταντίνου τοῦ πορφυρογεννήτου ἡ ἐν μονκστηρίῳ κάθειρξις, ἣν ἐν τούτοις Μανουὴλ ὁ Κομνηνὸς ὡς ἀνάρμοστον ποινὴν χαρακτηρίζει καὶ διὰ τῆς ἰσοβίου φυλακίσεως ἀντικαθίστησιν.

Εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκλογῆς ὀφείλεται μᾶλλον, ἡ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις χρόνοις σπανιωτέρα, βαθμηδὸν ἀποβαίνουσα, ἐκτέλεσις τῆς θανατικῆς ποινῆς. Οὐ μόνον δὲ ὁ αὐτοκράτωρ Νικηφόρος ὁ Βοτανιάτης ἐνίσχυσεν ἐκ νέου τὴν διάταξιν τοῦ Θεοδοσίου καὶ ἐθέσπισεν, ἵνα μὴ ἡ ἀπαγγέλλουσα θάνατον ἀπόφασις

ἐκτελῆται πρὸ τριάκοντα ἡμερῶν, καὶ τοῦτο τότε μόνον, ἐὰν ὁ αὐτοκράτωρ ἐπικυρώσῃ αὐτήν, ἀλλὰ καὶ ἐνδείκνυται, ὅτι ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ (1118—1142) οὐδεμία ἀπόφασις θανατικῆς ποινῆς ἐξετελέσθη, καὶ ὁ Βαλσαμὼν φαίνεται θεωρῶν τὴν θανατικὴν ποινὴν ὡς ἐντελῶς μὴ ἰσχύουσαν.

§ 77. Ψευδορκία.

Ἡ Ἐκλογὴ καὶ ἡ μεταγενεστέρα βυζαντινὴ νομοθεσία, καθ' ἑαυτὴν καὶ κατ' ἀντιπαράθεσιν πρὸς τὸ ἰουστινιάνειον δίκαιον, παρέχει ποικίλας ἰδιορρυθμίας, ἐν μέρει μὲν καθόσον θεωρεῖ γενικῶς πράξεις τινὰς ὡς ἀξιοποίνους, ἐν μέρει δὲ καθόσον ἐγκληματικάς τινας πράξεις ἀπειλεῖ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον δι' αὐστηρῶν ποινῶν. Δέον δὲ κατὰ τὴν κατάταξιν τῆς Ἐκλογῆς ἐξάραι τὰς σπουδαιοτέρας καὶ οὕτως ἐν πρώτοις περὶ ψευδορκίας (**ἐπιορκίας**) πραγματευθῆναι.

Τὸ ἰουστινιάνειον δίκαιον ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ὅτι ἡ ψευδορκία ἢ ἡ ἐπιορκία καθ' ἑαυτὴν μὴ τιμωρητέα ἐστὶν ὑπὸ κοσμικοῦ δικαστοῦ. Μόνον ἐπί τινων εἰδικῶν περιπτώσεων ἐπιβάλλεται ποινή. Ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τούτων, ἐπιβάλλεται ποινή, ὅταν ἡ ψευδορκία συντρέχῃ μετ' ἄλλων ἐγκλημάτων. Ἡ Ἐκλογὴ τοὐναντίον ἐξ ἑτέρας ἀπόψεως ὁρμωμένη, διατάσσει:

«Ὁ ἐκ δικαστικῆς ψήφου ἢ καὶ ἐπὶ μαρτυρίᾳ παραγόμενος ἢ ἐξ ἐπαγωγῆς ἀντιδίκου ἐφαπτόμενος τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Εὐαγγελίων καὶ ἐπομνύμενος, ἐπίορκος δὲ μετὰ ταῦτα ἀποδεικνυόμενος, γλωσσοκοπείσθω».

Ἡ διάταξις αὕτη δι' ἑτέρων κατά τι ἐκφράσεων περιελήφθη ἐν τῷ Προχείρῳ καὶ ἐν τῇ Ἐπαναγωγῇ. Ὅτι ὅμως ἡ διάταξις αὕτη ἀντιφάσκει πρὸς τὸ ἰουστινιάνειον δίκαιον, ἐξαίρει ῥητῶς ὁ σχολιαστὴς τῆς Ἐπαναγωγῆς. Τὰ Βασιλικὰ τοὐναντίον ἀγνοοῦσι τὴν διάταξιν ταύτην καὶ μεταδίδουσιν ἁπλῶς τὸ ἰουστινιάνειον δίκαιον. Ἐπὶ τῶν Βασιλικῶν βασίζονται οἱ σχολιασταὶ αὐτῶν ὡς καὶ ἡ Πεῖρα. Ἐν τοῖς μεταγενεστέροις νομικοῖς βιβλίοις ἐπανέρχονται πρὸς τοῖς σχετικοῖς χωρίοις τῶν Βασιλικῶν καὶ αἱ διατάξεις τῆς Ἐκλογῆς οὕτως, ὥστε ἐν τῇ πρακτικῇ τῶν δικαστηρίων ἐπεκράτει πιθανῶς μεγάλη ἀβεβαιότης.

§ 78. Ἔγκλημα καθοσιώσεως καὶ ὕβρις πρὸς τὴν Μεγαλειότητα.

Ἡ προδοσία τῆς πατρίδος (**καθοσίωσις**) ἐτιμωρεῖτο κατὰ τὸ ἰουστινιάνειον δίκαιον διὰ θανάτου καὶ δημεύσεως τῆς περιουσίας. Ἕνεκεν ὅμως ἁπλῆς ἀσεβείας πρὸς τὴν Μεγαλειότητα, ὁ δράστης οὐκ ἐτιμωρεῖτο ἐξίσου. Διό, ἐὰν ἐξ ἐλαφρότητος ἐνήργησεν, ἤρμοζεν αὐτῷ περιφρόνησις· ἐὰν ἐκ παραφροσύνης, ἦν ἄξιος οἴκτου· ἐὰν ὡς ὑποστὰς ἀδικίαν, ἦν ἄξιος συγγνώμης. Περὶ τούτου ἔδει πάντοτε γίγνεσθαι πρῶτον γνωστοποίησις τῷ αὐτοκράτορι, ὅπως οὗτος κρίνῃ, ἐὰν καὶ τίνι τρόπῳ ἡ ὕβρις ἔδει τιμωρηθῆναι.

Οἱ ἐκτεθέντες λόγοι, ἐφ' ὧν καὶ ὁ Βαλσαμὼν ἰδιαιτέρως ἐφιστᾷ προσοχήν, εἶχον ἀναγκαίως ὡς συνέπειαν, ὅτι προκειμένου περὶ ἐγκλήματος καθοσιώσεως, ἔδει πρῶτον ἵνα ληφθῇ ἡ γνώμη τοῦ αὐτοκράτορος· τοῦτο ἑπομένως διατάσσει ἡ Ἐκλογή, λέγουσα:

«Ὁ κατὰ βασιλέως φατριάζων ἢ βουλευόμενος συνωμοσίας κατ' αὐτοῦ ἢ τῆς πολιτείας τῶν χριστιανῶν ποιῶν, τὸν μὲν τοιοῦτον ἤρμοζε κατὰ τὴν ὥραν θανατοῦσθαι ὡς τὴν τοῦ παντὸς κατάλυσιν μελετήσαντα, ἀλλ' ἵνα μή τινες καὶ ἐχθρωδῶς πολλάκις διακείμενοι πρός τινα ἀκρίτως φονεύσωσιν, ἀπολογίαν ἐσχάτως προσφέροντες ὡς κατὰ τῆς βασιλείας ἐλάλησε, δέον τὸν τοιοῦτον κατὰ τὸν τόπον ὑπὸ στερεὰν φυλακὴν γενέσθαι καὶ τὰ περὶ τούτου τῷ βασιλεῖ ἀναφέρεσθαι καὶ καθὼς λοιπὸν αὐτὸς ἀνακρίνει καὶ βουλεύσεται ποιεῖν».

Τὸ μεταγενέστερον βυζαντινὸν δίκαιον ἀφῆκε τοὺς ὁρισμοὺς τούτους ἵνα καταπέσωσι. Τὸ Πρόχειρον καὶ ἡ Ἐπαναγωγὴ λέγουσι συντομώτατα: **ὁ κατὰ τῆς σωτηρίας τοῦ βασιλέως μελετήσας φονεύεται καὶ δημεύεται.** Τὰ Βασιλικὰ ἐπεισάγουσι μόνον τὸ ἰουστινιάνειον δίκαιον, ἐπίσης καὶ εἰς τὰ μεταγενέστερα νομικὰ βιβλία τὰ χωρία τῆς Ἐκλογῆς οὐ περιελήφθησαν.

§ 79. Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Ὡς ἡ νομοθεσία ἀπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, καὶ ἰδίως ὑπὸ τὸν Ἰουστινιανόν, ἐστὶ πλουσία εἰς προνόμια διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς ὑπηρέτας αὐτῆς, διὰ τὰ μοναστήρια καὶ τοὺς μοναχούς, οὕτως ὑπῆρξεν ἐπίσης παραγωγὸς εἰς νόμους ποινικοὺς κατὰ μὴ χριστιανῶν καὶ αἱρετικῶν τῶν διαφόρων αἱρέσεων. Ἐπίσης ἐπὶ τῶν διαδόχων τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἐξεδόθησαν τοιοῦτοι νόμοι, ὡς ὑπὸ Ἰουστίνου τοῦ Β' περὶ Σαμαρειτῶν.

Οὐκ ἐστὶ σαφές, πῶς οἱ αὐτοκράτορες Ἴσαυροι ἐπολιτεύθησαν ἔναντι τῆς νομοθεσίας ταύτης. Κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν βυζαντινῶν χρονογράφων ἀφηγούμενα περὶ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА Університет ім. І. МЕЧНИКОВА

τῆς συμπεριφορᾶς αὐτῶν ἔναντι τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν λατρευόντων τοὺς ἁγίους καὶ τὰς εἰκόνας, ἔδει προσδοκᾶν τὴν μὴ παράλειψιν ποινῶν κατ' αὐτῶν ἐν τῇ Ἐκλογῇ. Ἐξ ἑτέρας ἀπόψεως ὅμως ἔδει τις ἐν αὐτῇ ἀναζητῆσαι ἴχνη ἐπιεικείας, τοὐλάχιστον πρὸς ἐκείνας τὰς χριστιανικὰς αἱρέσεις, αἵτινες ἀπέρριπτον τὴν λατρείαν τῶν εἰκόνων, ὡς καὶ οἱ εἰκονοκλάσται. Εἰς τὰς προσδοκίας ταύτας οὐκ ἀνταποκρίνεται ἐν τούτοις ἡ Ἐκλογή. Ὡς τεκμήριον τῆς ἀνεκτικότητος ἠδύνατο ὑποδειχθῆναι, ὅτι ἡ Ἐκλογὴ πρὸς μετάνοιαν τῶν ἀποστατῶν ἀποκρούει τὴν συνδρομὴν κοσμικῆς βίας, ἐπαφίνουσα τὴν περὶ τούτου φροντίδα μόνον τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἀπειλεῖ τοὐλάχιστον τοὺς Μανιχαίους καὶ Μοντανιστὰς διὰ τῆς ποινῆς τοῦ ξίφους.

Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν καταδίωξιν τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν λατρευόντων τοὺς ἁγίους καὶ τὰς εἰκόνας, ἐντελῶς σιωπᾷ ἡ Ἐκλογή. Δέον ὅμως μὴ ἐξετάσαι, ἐὰν τοῦτο προκύπτῃ ἐκ τῆς συμπτώσεως τῆς δημοσιεύσεως ἤδη τῆς Ἐκλογῆς, ζῶντος τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος, ἐνῷ ἡ εἰκονομαχία ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτῆς ἐντάσει τὸ πρῶτον ἐξερράγη ἐπὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου, ἢ ἐὰν τὰ περισωθέντα χειρόγραφα, ἀκριβῶς ἴσως τὸν τίτλον τῆς Ἐκλογῆς, τὸν περὶ ποινῶν πραγματευόμενον, οὐχὶ ἐντελῶς πλήρη καὶ γνήσιον μεταδίδωσι.

Σὺν τῇ ἐπανιδρύσει τῆς ὀρθοδοξίας εὐνόητον καθίσταται, ὅτι οἱ ἀρχαιότεροι ὁρισμοὶ τοῦ κανονικοῦ δικαίου, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ τοῦ κοσμικοῦ, κατὰ τῶν μὴ χριστιανῶν καὶ αἱρετικῶν, ἐπανῆλθον ἐν ἰσχύι. Τὰς διατάξεις τοῦ ἰουστινιανείου δικαίου, σχετικῶς πρὸς τὸ εἶδος τῶν ποινῶν, μετά τινων ἀλλοιώσεων ἐπαναλαμβάνουσι τὸ Πρόχειρον καὶ ἡ Ἐπαναγωγή, πληρέστερον δὲ τὰ Βασιλικά· ἡ δὲ μεταγενεστέρα νομοθεσία μόνον ὀλιγίστους τινὰς ὁρισμοὺς περὶ ποινῶν παρενέβαλεν, εἰς τὰ καιριώτερα ὅμως περιορίζεται εἰς τὴν κύρωσιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν παραχωρηθέντων προνομίων ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ τοῖς ἱερεῦσι, ταῖς μοναῖς καὶ τοῖς μοναχοῖς.

§ 80 Κλοπή.

Ἐν τῷ ἰουστινιανείῳ δικαίῳ ἡ κλοπὴ θεωρεῖται ὡς ἰδιωτικὸν ἀδίκημα, τοὐτέστιν ὁ καθ' οὗ διεπράχθη δύναται ἀπαιτῆσαι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν κλαπέντων καὶ συνάμα ἐνάξαι διὰ τὸ πολλαπλοῦν τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐπὶ ἰδιωτικῇ ποινῇ. Μόνον ἐν εἰδικαῖς περιπτώσεσιν ὁ κλέπτης ἐπεβαρύνετο extra ordinem διὰ δημοσίας ποινῆς.

Ἡ Ἐκλογὴ τοὐναντίον, ἀντιλαμβάνεται τὴν κλοπὴν κυρίως ὡς ἀδίκημα, διὰ δημοσίου ποινῆς μᾶλλον τιμωρητέον· διατάσσει δέ·

«ι΄. Ὁ κλέπτων ἐν φουσάτῳ ἤτοι ἐν ἐξπεδίτῳ, εἰ μὲν ὅπλα, τυπτέσθω, εἰ δὲ ἄλογον χειροκοπείσθω».

«ια΄. Ὁ κλέπτων ἐν ἑτέρῳ τόπῳ τῆς πολιτείας, ἐν πρώτοις μὲν τοῦτο ποιῶν, ἐὰν ἐλεύθερος ἐστὶ καὶ εὐπορεῖ, πρὸς τῇ ἀποδόσει τοῦ κλαπέντος μετὰ τοῦτο διπλῆν τὴν τοῦ κλαπέντος τιμὴν παρεχέτω· εἰ δὲ ἄπορος ἐστὶ, τυπτέσθω καὶ ἐξοριζέσθω· δεύτερον δὲ χειροκοπείσθω».

Ἐκτὸς δὲ τούτου θέτει εἰδικὰς ποινὰς διὰ τοὺς abigei (**ἀπελάτας**), διὰ τοὺς sepulcrorum violatores (**τυμβωρυχοῦντας**), διὰ τοὺς sacrilegi (**ἱεροσύλους**), διὰ τοὺς plagiarii (**ἀνδραποδιστάς**).

Οἱ ὁρισμοὶ οὗτοι τῆς Ἐκλογῆς κατὰ τὰ οὐσιωδέστερα ἔμειναν ὡς γνώμων ἐν τοῖς μετέπειτα χρόνοις. Μετηνέχθησαν οὗτοι ἐν Προχείρῳ, Ἐπαναγωγῇ καὶ τοῖς Βασιλικοῖς, καίτοι τὰ τελευταῖα ταῦτα, οὐχὶ τὰ κύρια χωρία τῆς Ἐκλογῆς ἀλλ' ἀντὶ τούτων τὰς ἰουστινιανείους διατάξεις παρέλαβον. Ἐν τούτοις οὐκ ἐλλείπουσιν οὗτοι ἐκ τῶν μεταγενεστέρων νομικῶν βιβλίων. Αἱ ἐπανορθωτικαὶ διατάξεις Λέοντος τοῦ Σοφοῦ περὶ κλοπῆς ἐν ναυαγίῳ (Νεαρὰ 64), περὶ (plagium) ἀνδραποδισμοῦ (Νεαρὰ 66), καὶ περὶ (sepulcri violatio) τυμβωρυχίας (Νεαρὰ 96) παρὰ τῆς μεταγενεστέρας νομολογίας ἐν μέρει μόνον ἐγένοντο παραδεκταί.

(ἕπεται τὸ τέλος)

ΘΑΛΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
δικηγόρος καὶ Καθηγητὴς τοῦ δικαίου
ἐν τῇ Θεολογ. Σχολῇ Χάλκης

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΑΛΓΕΡΟΣ ΙΗΣΟΥΙΤΗΣ
ἐλεγχόμενος ἐν τοῖς περὶ τοῦ ἔτει ᾳχοε΄ ἱεράρχου τῶν Χίων.

Ροβέρτος Σαλγέρος ἰησουίτης ἀνὴρ Γάλλος, ἐν ᾧ ἔγραψε συγγράμματι τῆς Ἱστορίας τῶν ἀρχαίων **δουκῶν** καὶ τῶν ἄλλων αὐθεντῶν τῶν νήσων τοῦ **Αἰγαίου πελάγους**[1] ὃ ἐν ἑλληνίδι γλώσσῃ μετέφρασεν

1. Histoire nouvelle des anciens ducs et autres souverains de l' Archipel, avec la descripsion des principales isles, et des choses les plus remarcables qui s' y voyent encore aujourd' huy, [Paris, 1698, in—12].

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ІМЕНІ

Ἀλέξανδρος Καράλης[2] γράφει σὺν ἄλλοις κατὰ τῶν ἑλλήνων καὶ τῆς τούτων Ἐκκλησίας περὶ ἱεράρχου τῶν Χίων τάδε «ὁ δυστυχὴς de Brosses γραμματεὺς τῆς Ὁλλανδικῆς πρεσβείας τῷ 1675, δύναται νὰ δώσῃ μαρτυρίαν περὶ τῶν δολιοτήτων τούτων, ἐὰν ζῇ εἰσέτι», (τῶν δολιοτήτων τῶν ἱερομονάχων καὶ μοναχῶν τῶν πραττόντων «πᾶν εἶδος δολιότητος καὶ ἀπάτης, ὅπως πορισθέντες τὰ χρηματικὰ μέσα φθάσωσιν εἰς τὸν σκοπόν των»). «Ἕλλην ἱερεὺς γνωστὸς αὐτῷ ἐδανείσθη παρὰ τοῦ de Brosses δισχίλια τάλληρα, ὅπως ἀγοράσῃ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν τῆς Χίου, ἥτις ἐπωλεῖτο, ὑποχρεωθεὶς διὰ συμβολαίου ὅπως ἀποδώσῃ αὐτῷ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους τρισχίλια τάλληρα. Ὁ ἕλλην ἱερεὺς λαβὼν ταῦτα ἐπορεύθη πρὸς Ἰάκωβον τὸν πατριάρχην του, καὶ πληρώσας τὸ ποσὸν τοῦτο πρὸς αὐτὸν, ἐστάλη ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως εἰς Χίον, ὡς ἀρχιεπίσκοπος. Μετὰ πεντεκαίδεκα μῆνας ὁ de Brosses, βλέπων, ὅτι δὲν ἐλάμβανε τὰ χρήματά του ἔπεμψεν ἐπίτηδες ἀπεσταλμένον εἰς Χίον, μὲ τὸ γραμμάτιον τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ὅπερ ἔμελλε νὰ τῷ ἐγχειρίσῃ μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν τρισχιλίων ταλλήρων. Ὁ νέος ἱεράρχης τὸν ἐδέχθη εὐμενέστατα, εἰπὼν αὐτῷ, ὅτι ἐγνώριζε τὸν σκοπὸν τῆς ἀφίξεώς του, ὅτι τὰ χρήματα ἦσαν ἕτοιμα καὶ ὅτι τὴν ἐπαύριον ἤθελε τὰ πληρώσει ἄνευ ἀναβολῆς· παρεκάλεσε δ' αὐτὸν νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ λάβῃ μέρος εἰς γεῦμα διδόμενον παρ' αὐτοῦ τὴν ἰδίαν ἑσπέραν εἰς τοὺς φίλους του. Ὁ ἀπεσταλμένος ἐδέχθη, καὶ διαρκοῦντος τοῦ δείπνου ἄνθρωποι πρὸς τοῦτο διατεταγμένοι, παρεκίνησαν αὐτὸν νὰ πίῃ τοσοῦτον οἶνον, ὥστε ἐμεθύσθη ὑπερβαλλόντως. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τὸν μετέφερον ἐπὶ κλίνης τινος, ἔνθα αὐτὸς ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐρευνήσας τὰ θυλάκιά του τῷ ἀφῄρεσε τὸ γραμμάτιον. Ὁ Ὁλλανδὸς κατὰ τὴν ἔγερσίν του μὴ εὑρὼν τὸ γραμμάτιον, ἤρξατο κραυγάζων καὶ ὀργιζόμενος, ὁ δ' ἀρχιεπίσκοπος, διέταξε νὰ τὸν ἀποδιώξωσι τῆς οἰκίας του, ὡς ἄνθρωπον διατελοῦντα ἔτι ὑπὸ τὸ κράτος τῆς μέθης, καὶ ἔχοντα τὸ πνεῦμα τεταραγμένον. Ἐπανελθὼν ταχέως εἰς Κωνσταντινούπολιν, διηγήθη τῷ κυρίῳ του τὸν δόλον τοῦ ἱεράρχου τῆς Χίου. Ὁ de Brosses παρεπονέθη εἰς τὸν μέγαν βεζύρην, ὅστις προσεκάλεσαν ἐπὶ τούτῳ ἐκ Χίου τὸν ἱεράρχην εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ὁ ἕλλην ἐπίσκοπος, πορεύεται κατὰ πρῶτον εἰς τὸν πατριάρχην εἰς ὃν διηγεῖται τὴν θέσιν του, οὗτος δὲ πανουργότερος ἔτι τοῦ δολίου αὐτοῦ ἱεράρχου, συλλαμβάνει ἀμέσως σχέδιον διαβολικώτατον. Ἐνθυμηθεὶς ὅτι ὁ de Brosses ἦτο μύωψ, κρύπτει παρ' αὐτῷ τὸν ὀφειλέτην, πορεύεται δὲ εἰς τὸ διβάνιον συνοδευόμενος ὑπό τινος ἐκκλησιαστικοῦ, τὸ ἀνάστημα καὶ τὸ ἦθος ἐκείνου ἔχοντος. Ἅμα εἰσῆλθεν ὁ de Brosses. ὃν ἡ ἀνυπομονησία ἐξηρέθισεν, ἐκλαβὼν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Χίου **Ἀρνεῖσαι, δυστυχῆ, ἀρνεῖσαι, ὅτι σοὶ ἔδωκα δισχίλια τάλληρα διὰ νὰ γίνῃς ἀρχιεπίσκοπος Χίου;** Τότε ὁ πανοῦργος πατριάρχης, ὅστις τὸ λάθος τοῦτο ἀνέμενεν ὅπως ἀρχίσῃ τὴν κωμῳδίαν, Ὑψηλότατε, εἶπε, δι' ὕφους τεθλιμμένου ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν μέγαν βεζύρην, βλέπεις πόσον οἱ ἄπιστοι Λατῖνοι μᾶς μισοῦσιν· ὁ ἐκκλησιαστικὸς οὗτος ὁ κατηγορούμενος ὡς ἀρχιεπίσκοπος Χίου δὲν εἶναι οὔτε ἱερεύς, ὡς δύνανται νὰ μαρτυρήσωσι πάντες οἱ παρευρισκόμενοι. Καὶ πράγματι οἱ ἐκεῖ παρευρισκόμενοι Τοῦρκοι καὶ ἕλληνες εἶπον ὅτι ὁ πατριάρχης ἔχει δίκαιον καὶ ὅτι ἐγνώριζον τὸν κατηγορούμενον. Ὁ μέγας βεζύρης Καρᾶ Μουσταφᾶ, ἀγανακτήσας κατὰ τοῦ de Brosses, καὶ νομίσας ὅτι ἤθελε νὰ τὸν ἀπατήσῃ διέταξε νὰ τὸν μαστιγώσωσιν ἐνώπιόν του διὰ ὀγδοήκοντα ραβδισμῶν ἐπὶ τῶν ποδῶν· ὁ δυστυχὴς παρ' ὀλίγον νὰ ἀποθάνῃ ἕνεκα τῆς ποινῆς ταύτης[3]».

Τίς ὁ ἱεράρχης οὗτος τῶν χίων ὁ τοσοῦτον μοχθηρὰν ἔχων ψυχὴν κατὰ Ροβέρτον Σαλγέρον, ὃς μετὰ τοῦ πατριάρχου Ἰακώβου ἔτει ᾳχοε' διεπράξαντο τοιοῦτον κακούργημα κατὰ τοῦ ὁλλανδοῦ Φραγκίσκου Βρόσση καὶ αἴτιοι ἐγένοντο ἵνα Καρᾶ Μουσταφᾶ ὁ μέγας βεζύρης κολάσῃ δι' ἀτίμου ποινῆς ὀγδοήκοντα ραβδισμῶν τὸν γραμματέα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρέσβεως τῶν ὁλλανδῶν Ἰουστίνου Κολιέρου;

Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀνάγει Ροβέρτος Σαλγέρος ἔτει ᾳχοε' ἐπὶ πατριάρχου Ἰακώβου· ὅμως δ' ὁ μὲν πατριάρχης Ἰάκωβος ὁ ἀπὸ Λαρίσης ἀνὴρ χῖος, τρὶς προέστη τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου ἔτεσι ᾳχοθ'—ᾳχπγ', ᾳχπε'—ᾳχπς", ᾳχπζ'—ᾳχπη'[4]· ὁ δὲ Φραγκίσκος Βρόσ-

---

2. Ἱστορία τῶν ἀρχαίων δουκῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἡγεμόνων τοῦ Αἰγαίου πελάγους μετὰ περιγραφῆς τῶν κυριωτέρων νήσων καὶ τῶν ἀξιολογωτέρων μνημείων αὐτῶν . . . ὑπὸ τοῦ Ἰησουίτου P. Sauger, μεταφρασθεῖσα δὲ ὑπὸ Α. Μ, Καράλη (ἐν Ἑρμουπόλει, 1878, εἰς 8ον).

3. Histoire nouvelle des ancieus ducs et autres souverains de l' Archipel, pp. 372—4. Ἡ παροῦσα κατάστασις τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Συνέχεια τῆς ὑπὸ P. Sauger ἐν ἔτει 1678 συγγραφείσης ἱστορίας τῶν ἀρχαίων δουκῶν, (ἐν Ἑρμουπόλει, 1879, εἰς 8ον) 6. 10—12.

4. Μανουὴλ Γεδεὼν Πατριαρχικοὶ πίνακες. Εἰδήσεις ἱστορικαὶ, βιογραφικαὶ περὶ τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, (ἐν Κωνστανινουπόλει, 1885-1890, εἰς 8ον), σ. 603-4, 605-606

σης ἀνὴρ ὁλλανδὸς, ὃν ἡμαρτημένως Κάρολος Σχέφερος λέγει γεγονότα ἑρμηνέα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρέσβεων τῶν ὁλλανδῶν[5] «étoit entre autre en 1664 chancelier-adjoint, de 1664-8 résident—interimaire, et après la nomination de Colyer, sécrétaire et trésorier de l' ambassade. Jc est decédé le 16 octobre 1682»· ὁ δὲ Καρᾶ Μουσταφᾶ ἐγένετο μέγας βεζύρης ἔτεσι ᾳχος'—ᾳχπγ'.[6].

(ἕπεται συνέχεια)

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Γ. ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ

5. Charles Schefer Journal d' Antoine Galland pendant son séjour à Constantinople 1672-3, (Paris, 1881, in-4o). tom. I, p. 65.

6. Joseph von Hammer Geschichte des osmanishen Reichs, (Pest, 1830' in-8o , Bd. VI, S. 764.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Γεώργιος Σταθόπουλος, λιθογράφος ὀρθόδοξος χριστιανὸς, ὑπήκοος Ἕλλην, πρώην κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως, ἤδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Πέμπτην καὶ ὥραν 2αν μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς (ἀριθ. 31) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ συζύγου Θεοδώρας Γεωργίου Σταθοπούλου, τὸ γένος Φιλιπούτζη, δυτικῆς τὸ δόγμα ὑπηκόου Ἑλληνίδος, τὰ οἰκιακὰ μετερχομένης, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ δικασθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 5 Μαΐου 1906.

Ὁ προεδρεύων

† Ὁ Μέγας πρωτοσύγκελλος **Καλλίνικος.**

ὁ Ἀος γραμματεὺς 2

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ἡ Αἰκατερίνα Γρηγόρεβνα, Μιτιούτνα, χριστιανὴ ὀρθόδοξος, ὑπήκοος ρωσσὶς, ἄνευ ἔργου, τέως μὲν κάτοικος Ὀδησσοῦ, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, καλεῖται, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον πέμπτην καὶ ὥραν 2 μ. μ. εὐρωπαϊστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ δικαστηρίου ὡς ἐναγομένη ὑπὸ τοῦ ἑαυτῆς συζύγου Λουδοβίκου Ἰβάνοβιτς Χμελένσκη, εἰσοδηματίου, κατοίκου Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὑπηκόου ρώσσου, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ δικασθήσεται ἐρήμην αὐτῆς.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως» καὶ διὰ τοῦ ἐν Ὀδησσῷ «Βεδομόστη Ὀδέσκαβο Γραδονατσάλνικα».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 28 ἀπριλίου 1906.

Ὁ προεδρεύων

† Ὁ Μέγας πρωτοσύγκελλος **Καλλίνικος** 2

Ὁ Α' Γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

(Διατακτικὸν τῆς ὑπ' ἀρ. 32 καὶ χρονολογ. 27 Ἀπριλ. 1906).

Διὰ ταῦτα

Ἰδὸν καὶ τὰ ἄρθρα 77 καὶ ἑπ. 207 τῶν Πατριαρχικῶν Δικονομικῶν Ὀδηγιῶν

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεὶ

Ἀπορρίπτει τὰ ἐν τῷ σκεπτικῷ ἀπορριπτέα,

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 171 καὶ ἀπὸ 13 Δεκεμβρ. 1905 ἀγωγὴν τῆς Πολυξένης Ι. Μανιατάκη, τὸ γένος Κωνσταντίνου Παλαιοῦ, κατὰ Ι. Μανιατάκη, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην κατὰ τὸ πρὸς τοῦτο ταχθὲν θέμα τῆς ἑπταετοῦς ἄνευ προνοίας ἐγκαταλείψεως τῆς ἐναγούσης ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου,

Κηρύττει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμενον γάμον διαλυτέον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου.

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου» δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ, ὡς ἡττηθέντι ἐν τῇ δίκῃ, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων ἀνιόντα εἰς γρόσια τριακόσια ἑβδομήκοντα πέντε (ἀρ. 375) προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη αὐθημερόν.

Ὁ προεδρεύων 1

† Ὁ Μέγας πρωτοσύγκελλος **Καλλίνικος**

Ὁ Α' γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ — ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ

Προκειμένου νὰ γένηται νέα ἔκδοσις τῆς Ἱερᾶς Συνόψεως ἐγκρίσει τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἡ διευθύνουσα τὸ Πατριαρχικὸν Τυπογραφεῖον καὶ τὴν «Ἐκκλησιαστικὴν Ἀλήθειαν» Ἐπιτροπὴ ἐν συνεδρίᾳ αὐτῆς ἐνέκρινεν ὅπως ἡ ἔκδοσις αὕτη, ἐξ 20 χιλ. ἀντιτύπων, ἐκχωρηθῇ εἰς ἐκδότην-βιβλιοπώλην ὑποβάλλοντα τοὺς μᾶλλον συμφέροντας ὅρους.

Οἱ βουλόμενοι τῶν ἐκδοτῶν βιβλιοπωλῶν δύνανται νὰ ὑποβάλωσι τοὺς σχετικοὺς περὶ τῆς ἐκδόσεως ταύτης ὅρους.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Π.Ш.726833